

Veliký užitek z Kristova vzkříšení

Protože jste byli vzkříšeni s Kristem, hleďte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží. (Ko 3:1)

1. čtení: **Matouš 28:1-10**

Hlavní čtení: **Koloským 3:1-10**

ÚVOD: K ČEMU TO BYLO DOBRÉ?

Milí bratři, milé sestry,

na Velký Pátek jsme hledali odpovědi na otázky: Proč Pán Ježíš zemřel na kříži? K čemu byla jeho smrt na Golgotě vlastně dobrá? Jaké požehnání přinesla? Dnes v tom tázání budeme pokračovat. Dnes se budeme ptát: Proč Pán Ježíš vstal z mrtvých? Co nám tím přinesl? Co nám svým vzkříšením daroval? Na tuto otázku bychom našli desítky odpovědí rozesetých po celém Novém zákoně. Ale tolik času nemáme. Proto se dnes zaměříme na jeden novozákonní hlas. Na hlas apoštola Pavla. Na jeho slova z listu Koloským. Je to sice jen pár veršů, které jsme slyšeli, ale bohatě nám budou stačit. Určitě nás duchovně obohatí.

I. KRISTOVO TĚLESNÉ VZKŘÍŠENÍ

Apoštol Pavel tedy říká:

- *Protože jste byli vzkříšeni s Kristem, hleďte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží.*

Apoštol zde naráží na dva fakty. Dva nepopíratelné fakty, z kterých teprve vyvozuje své učení. Jeho slova nejsou pouhou teorií, která visí ve vzduchu, nebo plave na vodě, jak se říká. On nespekuluje. On si nevymýšlí. Všechno, co zde tvrdí, staví na dvou zřejmých událostech. Tou první událostí je **tělesné vzkříšení Pána Ježíše Krista**. To je naprostý základ celé naší víry: Kristus byl vzkříšen. Kristus vstal z mrtvých. Nejen v duchu. Nejen v myslích jeho učedníků. Nejen symbolicky. Nejen obrazně, ale skutečně. Tělesně. Hmatatelně. Připomeňme si jeho slova z 1. listu do Korintu:

- *Chci vám připomenout, bratří, evangelium, které jsem vám zvěstoval, které jste přijali, které je základem, na němž stojíte, ² a skrze něž docházíte spásy, držte-li se ho tak, jak jsem vám je zvěstoval - vždyť jste přece neuvěřili nadarmo. ³ Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem ⁴ a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle Písem, ⁵ ukázal se Petrovi, potom Dvanácti. ⁶ Poté se ukázal více než pěti stům bratřím najednou; většina z nich je posud na živu, někteří však již zesnuli. ⁷ Pak se ukázal Jakobovi, potom všem apoštolům. ⁸ Naposledy ze všech se jako nedochůdčeti ukázal i mně. (1K 15:1-8)*

Tělesné zmrtvýchvstání Pána Ježíše Krista: To je událost, která se skutečně stala. Tak jako nikdo z vás nepopře, že jsem se já, Petr Kulík, kdysi narodil... Tak jako se dá ověřit, že jsem se narodil 3. ledna 1982 v Moravské Třebové... Stejně tak je historickým faktem, že Pán Ježíš je prvorozeným z mrtvých. Že Ježíš Kristus vstal z mrtvých a vyšel z hrobu prvního dne po sobotě, třetího dne po svém ukřižování, v rámci židovského svátku Pesach.

Jeho vzkříšení potvrdilo příliš mnoho na sobě nezávislých svědků, než abychom o tom mohli vážně pochybovat. Ženy u hrobu. Apoštol Petr. Apoštol Tomáš. Dva učedníci, kteří šli cestou do Emauz. Další Ježíšovi nejbližší učedníci, kteří se s ním setkali mnohokrát. Pět set Kristových učedníků najednou. A nakonec se Vzkříšený zjevil i samotnému apoštolu Pavlovi. Tomu farizeovi Saulovi, který si nikdy nepřál setkat se tváří v tvář s živým Pánem. Apoštolu Pavlovi, který do té doby s chutí pronásledoval všechny křesťany a k ukřižovanému Ježíši cítil jen odpor a nenávisť. V listu Galatským o tom Pavel svědčí takto:

- ¹³ *Slyšeli jste přece o tom, jak jsem si kdysi vedl, když jsem ještě byl oddán židovství, jak horlivě jsem pronásledoval církev Boží a snažil se ji vyhubit. ¹⁵ Ale ten, který mě vyvolil už v těle mé matky a povolal mě svou milostí, rozhodl se ¹⁶ zjevití mně svého Syna, abych radostnou zvěst o něm nesl všem národům. (Ga 1:13-16)*

Bratři a sestry, dnes oslavujeme vítězství Ježíše Krista nad smrtí stejně, jako bude za pár týdnů naše země oslavovat vítězství nad nacistickým Německem za 2. světové války. Tedy: Oslavujeme něco, co se skutečně stalo. Oslavujeme toho, který zemřel, ale navzdory své smrti je nyní z Boží moci živ a zdrav, při síle a ve slávě.

II. NAŠE DUCHOVNÍ VZKŘÍŠENÍ

Tím druhým faktem, který apoštol Pavel zmiňuje, je **naše duchovní vzkříšení**. V okamžiku, kdy se nás Duch svatý dotkl, jsme byli duchovně vzkříšeni. V okamžiku, kdy jsme poprvé vážně vyznali své viny před svatým

Bohem a pokorně jej poprosili o odpuštění ve jménu Ježíše Krista, právě v té chvíli jsme došli duchovního vzkříšení. A to by se nikdy nestalo, kdyby Kristus sám nebyl vzkříšen. Naše duchovní vzkříšení je přímo závislé na Ježíšově tělesném vzkříšení. Naše duchovní vzkříšení je plodem Kristova tělesného vzkříšení. O tomto faktu mluví apoštol Pavel na mnoha místech svých vzácných dopisů. Třeba v listu Římanům:

- ⁴ *Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom - jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce - i my vstoupili na cestu nového života.* ⁵ *Jestliže jsme s ním sjednoceni, protože máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast i na jeho zmrtnýchvstání.* ⁹ *Vždyť víme, že Kristus, když byl vzkříšen z mrtvých, už neumírá, smrt nad ním už nepanuje.* ¹⁰ *Když zemřel, zemřel hříchu jednou provždy, když nyní žije, žije Bohu.* ¹¹ *Tak i vy počítejte s tím, že jste mrtvi hříchu, ale živi Bohu v Kristu Ježíši. (Ř 6:4-11)*

Nastalo u nás duchovní vzkříšení. Duch svatý nám dal tento nový život. Jsme sjednoceni s živým Kristem. Žijeme pro Boha v Kristu Ježíši. A to je fakt. O tom nemusíme pochybovat. To nemusíme zpochybňovat. Tak to prostě je.

Možná ale přece jen: Můžeme si být jisti, že tato duchovní proměna u nás proběhla? Na jakém základě se o tom smíme přesvědčit? Apoštol Pavel mluví o různých projevech lidí, kteří byli s Kristem duchovně vzkříšení. Třeba:

- ³ *Stále za vás v modlitbách děkujeme Bohu, Otci našeho Pána Ježíše Krista,* ⁴ *neboť jsme slyšeli o vaší víře v Krista Ježíše a o vaší lásce, kterou máte ke všem bratřím* ⁵ *pro naději zakotvenou v nebesích. Víte o ní, protože i k vám přišlo slovo pravdy, evangelium. (Ko 1:3-5)*

O těch, které Kristův Duch povolal k novému životu, Pavel říká, že se objevuje víra v Krista, láska k bratřím a naděje ukotvená v nebesích. Na základě těchto duchovních projevů, na základě této veliké změny, která se s těmi lidmi stala, Pavel nepochybuje o tom, že byli duchovně vzkříšení. To děláme každý den. Když kolem šesté hodiny ranní vykoukneme z okna do šera nového dne, pochybuje snad někdo z nás, že začíná vycházet Slunce? Je šero. Už není tma. Světla přibývá. Tedy: Slunce opět vychází. Když přibývá Božího světla v lidech, do kterých by to navíc nikdo neřekl, znamená to, že v nich vyšlo Slunce. Že je Kristus prosvítit svým svatým Duchem. Že vstali k novému životu.

III. STARÝ ČLOVĚK MUSÍ PRYČ!

Pán Ježíš vstal tělesně z mrtvých a usedl na pravici Boží. Bůh ho prohlásil za vítěze. Bůh mu předal vládu nad celým stvořením. Bůh ho obdařil nehynoucí slávou a ctí. A my jsme na jeho příkaz vstali duchovně. Tedy ještě ne tělesně. Ještě ne úplně. To se stane až při Kristově druhém příchodu.

A tak jsme nyní v půli cesty, bratři a sestry. Duchovně mrtví pro své hříchy už nejsme. Ale slavné tělesné vzkříšení u nás ještě také nenastalo. Jsme v polovině. Jsme duchovně vzkříšení. Jsme duchovně živí. Máme nakročeno správným směrem, ale v cíli ještě nejsme.

A co je typické pro tuto naši zvláštní situaci? Zápas. **Zápas o to, aby na nás byl vzkříšený Kristus co nejvíce vidět.** Aby z nás vyzařovalo jeho božské světlo. Všimněte si: Pavel netvrdí, že se už nemusíme namáhat. Že je všechno hotovo. Apoštol naopak mluví o vážném zápase, který po celý život vedou všichni, kteří se ke Kristu přiznali.

- *Hleďte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží. K tomu směřujte, a ne k pozemským věcem.*

Co tím má Pavel na mysli? Že snad máme žít v tomto světě, jako bychom v něm už nežili? Že se nemáme zabývat ničím, co zavání pomíjivostí? Všechno pozemské je přece dočasné a pomíjivé, ne? Tak zcela konkrétně: Máme přestat chodit do zaměstnání? Máme se přestat kamarádit s druhými lidmi? Máme přestat chodit k volbám? Máme přestat platit daně? Máme se přestat učit ve škole? Máme žít sami? Bez životních partnerů? Bez dětí?

Jistě že ne! Mnohé z toho, čím žijeme v tomto světě, je dočasné a pomíjivé. To je pravda. A přesto Bůh přímo vyžaduje, abychom tím dočasným nepohrdali. Abychom se tomu pomíjivému vážně věnovali. V okamžiku naší smrti už nebude důležité, kde jsme studovali, ani kde jsme pracovali, ani s kým jsme prožili celý náš pozemský život. Práci si s sebou nevezmeme. A přesto nám Bůh jasně přikazuje, abychom si na živobytí zde na zemi vydělávali poctivou prací. (Ef 4:28; 2Te 3:10) Životního partnera si do nebe také neodneseme. A v Božím království budeme žít jako andělé. Nebudeme se vdávat ani ženit, říká Kristus. (Mk 12:25) A přesto: Muž má žít se ženou ve vzájemné lásce a úctě. (Ef 5:21nn) Mají spolu mít děti, které budou dobře vést a vychovávat. (Ko 3:21) A to naše bohatství? Jednou je sežerou rez a moli, zní z Kristova kázání na hoře. (Mt 6:19) Ale Bůh nás zároveň vede k tomu, abychom peníze správně užívali: Třeba k placení daní (Ř 13:7), nebo k pomoci druhým lidem. (1Tm 6:17-19)

To, s čím máme zápasit, není naše pozemskost, ale náš starý a hříšný způsob života.

- ⁵ *Proto umrtvujte své pozemské sklony: smilstvo, necudnost, vášeň, zlou touhu a hrabivost, která je modloslužbou.* ⁶ *Pro takové věci přichází Boží hněv.* ⁷ *I vy jste dříve tak žili.* ⁸ *Ale nyní odhodte to všecko: zlobu, hněv, špatnost, rouhání, pomluvy z vašich úst.* ⁹ *Neobelhávejte jeden druhého, svlechte se sebe starého člověka i s jeho skutky* ¹⁰ *a oblecte nového, který dochází pravého poznání, když se obnovuje podle obrazu svého Stvořitele.*

Bratři a sestry, Duch svatý nás vzkřísil z mrtvých. Žije v nás Kristus. Neživme v sobě starého člověka. Neživme v sobě hřích. Jako se na jaře čistíme čajem z kopřiv a pestem z česneku medvědího, pročištějme se Božím slovem. Tak jako vyhazujeme staré harampádí na sběrný dvůr, čemuž říkáme jarní úklid, odhazujme všechno, co nepatří k životu podle Kristova příkladu. Tak jako je potřeba někdy svléknout ze sebe staré, špinavé a roztrhané montérky, což chlapům vřele doporučují jejich milované manželky, svlékejme ze sebe starého člověka. Co to je, ten starý člověk? Náš hřích, bratři a sestry. Smilstvo, necudnost, vášeň, zlé touhy a hamižnost. Stejně jako zloba, hněv, špatnost, rouhání, pomluvy a lži. To všechno musí pryč. To všechno může pryč. K tomu nás Kristus povolal. Tuto možnost nám Kristus svým vzkříšením otevřel. A v tomto zápase nás také svým Duchem posílí.

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, ve světle tvého vzkříšení vidíme, kolik tmy v nás ještě přebývá. Pomoz nám zápasit se starým člověkem v nás. Zabírej místočko vedle místočka v našich životech, dokud nás cele neovládneš. Kéž se tvé evangelium šíří po celém světě. Kéž tvůj Duch právě dnes přivede k novému životu mnoho lidí. Amen.*